

Білоус Н.В. Особливості ритмічного складу ранніх поезій А. фон Дросте-Гюльсхоф / Н.В. Білоус // Матеріали міжвузівської наукової конференції «Класика та сучасність: дискурс діалогу» (XIII Шрейдерівські читання). – Дніпропетровськ: Тріменс ЛТД, 2015. – С. 7. (0,05 д.а.) (друковане, нефахове)

Н.В. Білоус (Дніпропетровськ)

Особливості ритмічного складу ранніх поезій А. фон Дросте-Гюльсхоф

Специфіка структурно-звукової організації образної матерії вірша завжди і незмінно цікавила як теоретиків віршознавства, так і самих поетів, майстрів практики верифікації. Разом з тим щодо обраного аспекту слід зазначити: спеціальних студій та розвідок, присвячених вивченню особливостей акустичної матерії вірша Дросте, не так вже й багато, навіть в зарубіжній германістиці. Проте неспростовно, що акустичний аспект віршового твору, його неповторний звукоряд та ритмометр відіграють роль органічного, функціонально навантаженого способу реалізації художнього образу поета.

В процесі аналізу матеріалу ми спираємося на цінні роботи відомих учених, таких як, М.Л. Гаспаров, В.М. Жирмунський, Ю.М. Лотман, Ю.Н. Тинянов, і виходимо з передумови, що вірш – це смислова структура особливої складності, необхідна для вираження особливо ємного, часто – невимовного, надраціонального, «імпресіоністичного» (за М.Л. Гаспаровим) змісту.

Для аналізу ритмічної структури узяті досі неперекладені вірші Дросте з циклу «Картини епохи»: «Vor vierzig Jahren», «Die Stadt und der Dom», «An die Schriftstellerinnen in Deutschland und Frankreich». У кожному вірші ми визначали вид строфи, відповідно: октава, одична строфа, октава; порівняли число складів та наголосів (у кожному вірші однакове число складів та наголосів), а також встановили віршовий розмір: тристопний ямб, чотиристопний ямб, п'ятистопний ямб. На основі

аналізу можна зробити висновок, що рання поезія Дросте є майстернею становлення для поетеси. Авторка намагається утілити семантично дуже складний зміст (особливо вірш «An die Schriftstellerinnen in Deutschland und Frankreich») за допомогою чітко впорядкованих ритмічних структур, вона ще далека від технічного експерименту, який позначає її більш зрілі вірші, тяжіє до «правильного» і канонічного використання апробованих німецькою поезією традиційних розмірів та ритмометрів.